

huset, ved Epidemiforhold, Politiomkostninger, Delinkventomkostninger osv., og disse Udgifter kunne blive af saa trykkende Natur, at det vil blive naturligt for Amtskommunen at søge at blive skilt fra de Dele, der ikke længere ere knyttede til Kommunen ved Beboernes Levevis eller ved Bebyggelsesforhold. Det viser sig da ogsaa, at ved den Udskillelse af Amtskommunen, som blev foretaget ved Loven i Fjor, er Amtet blevet lettet for en Del tyngende aarlige Byrder, og der vil ved de 3 forelagte Lovforslag ske noget lignende. Det maa ganske vist indrømmes, at medens der i Fjor kun var Spørgsmaal om en Kommunes Udskillelse fra Amtet, have vi tillige i Aar at gøre med Spørgsmaalet om de udskilte Deles Indlemmelse i en anden Kommune. Den Del af en Amtskommune, Frederiksberg, der i Fjor blev udskilt fra Kjøbenhavns Amt, var saa stor og velstaaende, at den kunde bære sig selv. Dette kan ikke siges om de tre Dele, der nu er Tale om. Derfor er det ganske naturligt, at Spørgsmaalet om Udskillelse fra Amtskommunen tillige bliver et Spørgsmaal om de udskilte Deles Indlemmelse i Kjøbenhavn. Det skal naturligvis ikke benægtes, at naar Spørgsmaalet om Udskillelse og Indlemmelse kommer frem netop paa dette Tidspunkt, er det særligt af Hensyn til Indlemmelsen. Men det maa lige saa sikkert erkendes, at det med Tiden kan blive lige saa nødvendigt for Amtet at blive skilt fra Brøndshøj, Sundbyerne og Valby Sogne, som det har vist sig nødvendigt for det at blive skilt fra Frederiksberg. Det er saaledes kun med Hensyn til Valget af Tidspunktet, at Indlemmelses-spørgsmaalet har været bestemmende, medens Udskillelsspørgsmaalet simpelt hen hviler paa de Forhold, som jeg allerede har tilladt mig at nævne, nemlig at Amtskommunen er omgivet af en meget stærkt og hurtigt voksende By. Der er to Hensyn, der naturligt fra Amtets Side have maattet gøre sig gældende. Det første er Ønskeligheden af, at Amtet kan blive frigjort ikke blot for de Dele, der have købstadlignende Bebyggelse men navnlig fra de Dele, der have kjøbenhavnlignende Bebyggelse det vil sige, have tætbyggede Gader og fire—femetages Huse. Det andet

Hensyn, man fra Amtets Side har maattet tage ved denne Sag, er Hensynet til, at Amtet ikke mistede sin Hartkornsindtægt, uden at det fik Erstatning. Med Hensyn til dette sidste Punkt maa jeg maaske gøre opmærksom paa en Beregning, som den meget ærede Indenrigsminister fremsatte i Landstinget. Ved Lovforslagets første Behandling i dette Ting gennemgik Ministeren disse Forhold og anstillede en foreløbig Beregning, som synes at have i det Resultat, at saafremt Udskillelsen af det her i det foreliggende Lovforslag omtalte Distrikt sker, vil Amdsraadet vinde aarlig 14,000 Kr. eller 22,000 Kr., eftersom man tager Hensyn til Frederiksberg eller ikke. Det er i Virkeligheden lykkedes Amtet at faa sit Ønske opfyldt, at det ikke skilles fra sin Hartkornsindtægt, undtagen det faar fuld Erstatning, thi, som nævnt, den af den ærede Minister anstillede Beregning viser, at Erstatningen er saaledes, at Amtskommunen kan være tilfreds dermed. Den meget ærede Minister hentydede til Loven af 17de Maj 1873, der hjemler Købstadkommuner Ret til at indlemme Dele af Nabokommuner. Det er ganske rigtigt, at denne Lov ikke gælder for Kjøbenhavn. Det ses da ogsaa af de Forhandlinger, der have været førte i det andet Ting, at man har været betænkt paa, om man ikke ved denne Lejlighed skulde søge at give saa almindelige Bestemmelser, at de her foreliggende Lovforslag fremtidig kunde tjene for Kjøbenhavn i Analogi med den Benyttelse, som Købstadkommunerne kunne gøre af Loven af 17de Maj 1873. Naturligvis er det tidligere foregaaet, at Kjøbenhavn har indlemmet en Del af en anden Kommune under sit Omraade, og det er gaaet til paa den Maade, at Ministeriet har ment sig berettiget til ved kongelig Resolution at henlægge en Del af en anden Kommune til Kjøbenhavn, naar den naturligvis hørte under Kjøbenhavn. Denne Vej har man saaledes benyttet ved Indlemmelsen af Kongens Enghave i Kjøbenhavn og ved Indlemmelsen af den Del af Ladegaardsterrainen, som ligger Øst for Jærnbanen. Men der har man dog benyttet den kongelige Resolution paa den Maade, at den ikke er udstedt, uden at samtlige Grundejere have billiget Indlem-